

pak wolum jałoszenju a tež wschjednem cjerpenju, druhim bje ſo pschezo derje, mi pak bje ſo styknje sterje, druzh maju ſboja doſz, ja mam lutu hubenosz.

Kryſtus.

6. O ty krobla rjeschna duſcha, melcž a podaj wolu mi, ja wjem lhepe, schto ſo ſluscha, ja wjem, kajke nesbožje ty ſej pschezo ſama jadasch, dyž na

druhich ſeno labasch, schtož ja dam cži cjerpicž tu, to wſni horje ſluboszu.

Duſcha.

7. Ja da zu njek ſmjerom wostacž, ach moj Jesu, pomhaj mi! hacž ja budu pomož dostačž, kſchij me wjazn nestroji. Ja zu ſo do kſchija podacž, ty mi budjesch rjechi wodacž, schtož ty dawasch kcerpenju, to zu ſcho ſness ſluboszu.

P.

Wot tych dobroton teje nadn, a wot ſbožnoszjow, kotrež cži wjerjazn we ſchtancži teje nadn maju.

Gromadnje.

424.

Aus Gnaden soll ich selig werden ic.
Wož: Ja ſym psches Kryſta krewaw.

Psches nadu byrbisch ſbožnosz dostačž, wjerisch ty to, o wutroba? Kaf dolho zech tak bljeda wostacž, dyž wjerno je, schtož pišmo ma; da to tež wjerno wostane: Psches nadu nebjo twoje je.

2. Psches nadu, praju pschezo ſaſo, ſcha hegen pramdoſz neplacži, Boh ſam wſa cijelo a frej na ſo, a tajku cjeſz ſej ſluži, ſo jeho ſmierz a cjerpenje ton grunt ſchjed ludzi ſboja je.

3. Psches nadu, fedžbuſ na to ſlowo, tak husto hacž rjech wutrobi, tež cžert cje tycchi wduſchi ſnowho, da wostan jeno pschi ſlowi, schtož wosche, hacž ſchon

roſom je, to rjeschnik ſnadn doſtane.

4. Psches nadu pschindje Kryſtus tebi, a nefesche ton rjeschny dol, schto pschipiſasch da hjeshcje ſebi, kaj by ſo cjeho kwalicž mol? won pschin-đe, tebi kſjepschemu, a pomha ſnadn kjiwenju.

5. Psches nadu, ton grunt budje wostacž, tak dolho hacž Boh wjerny je, wot Kryſta man ſbožnosz dostačž, kaj zyſe piſmo wopische, ſcho, schtož ta wjera wosme ſej, to pschinesze nam Kryſta frej.

6. Psches nadu, nje! ſam-paſchna duſcha, dyž pschezo tajka wostanesch, da tebi njew a hela ſluscha, tak dolho hacž ſo nekajesch. Nje! temu nada neſluscha, liž ſnadu ſchpot a žorty ma.